

A selection of reviews on Frode Haltli: Passing Images (ECM, 2002)

Europas djärvaste dragspelare
(Lasse Åbom, Östgöta Correspondenten, 25.7.03)

The accordion has never - well, hardly ever - had it so good. But forget Piazzolla and Pohjonen, certainly banish thoughts of the tango: This debut solo disc from the Norwegian virtuoso Frode Haltli presents five challenging new works which explore the furthest sonic regions of the instrument. gagaku variations: A trip to Japan inspired Maja Solveig Kjelstrup Ratkje to a work which fuses the energies and sonorities of the accordion and the string quartet to unpredictable and revelatory effect. (Hilary Flinch, BBC Music Magazine, February 2003)

Sørensen's Looking on Darkness inspired, so we are told, by Shakespeare's Sonnet XXVII is a brilliant study in light and shade, movement and stasis, conjuring up an often troubled, unpredictable sound world displaying a remarkable wealth of invention. Lindborg's Bombastic SonoSofisms, in spite of its queer and rather enigmatic title (there is nothing bombastic about this music), is another brilliant showpiece, albeit in a somewhat more accessible idiom than Sørensen's sometimes intractable piece. Schaathun's Lament is rather more overtly expressionistic in mood, alternating slow sorrowful moments and angry outbursts of some energy before ending peacefully on a long-held high note (an incredible technical feat on the player's part, this). Lindberg's Jeux d'Anches is a much more congenial piece, though still very demanding, but nevertheless quite accessible.

The most ambitious work here is Ratkje's Gagaku Variations for accordion and string quartet. It is a quite substantial, if overlong piece evincing great imagination and sometimes great beauty, alternating ruthlessly energetic variations and moments of deeply felt tenderness. It cleverly eschews the all too evident trap of fake Orientalism though the very end of the piece makes its origin quite clear. The accordion does not stand out in a soloistic position but is rather a full-time equal partner adding some further instrumental and expressive colour to the strings' sound. As in Hoskawa's In der Tiefe der Zeit for cello and accordion which I reviewed recently, the accordion suggests the sound of the sho (i.e. the Japanese mouth-organ).

Haltli is a formidable player as well as an excellent musician. He plays with strength, commitment and conviction and his committed readings of these often difficult pieces cannot be bettered. (Hubert Culot, Classical Music Web, April 2003)

Still in his twenties, the young Norwegian accordionist Frode Haltli is clearly a performer of comparable gifts and imagination, whose astonishing virtuosity has inspired many Scandinavian composers. This stimulating ECM release showcases his prowess in a cross-section of works written especially for him.

The accordion's sheer adaptability, its capacity for violence and delicacy, massive sonorities and fleeting, elusive ones, makes it an attractive medium for contemporary music. It can be a metallic organ, a reed pipe, a clicking percussion instrument and much else besides, while always remaining essentially itself. All these pieces explore this enormous sonoristic range while contriving to establish their composers' individual characters. (...)

This is certainly an intriguing and enjoyable collection of contemporary Scandinavian music (Cahum MacDonald, International Record Review, March 2003)

Siamo su un terreno di assoluta libertà da ogni grammatica. La tessitura da improvvisazione jazz è presente. La sorgente sonora pare un'unica lamina d'acciaio a più corde o a più tasti, talt da offrire risoluzioni prospettiche e di profondità spaziale molto peculiare. È musica che scandisce effetti di censura emotiva, musica che rifiuta qualsiasi risoluzione, perennemente sospesa alla ricerca di nevalgie sonore su ottave per lo più alte. Il suo ascolto è "an extreme experience".

(Enzo Siciliano, La Repubblica, 7.2.03)

A fascinating collection of new Nordic music for accordion
(Guy Rickards, Gramophone, March 2003)

Iørefallende samtidsmusikk, musikantisk formidlet.

(...) Musikanten Haltli forvalter alt med sikker følsomhet, i usedvanlig både lekkert og røft samspill med Vertavokvartetten. En uredd, undersøkende og utsøkt debut.

(Astrid Kvalbein, VG 7.1.03)

Haltli haler en sikker musikalsk seier i land med en produksjon som er et av de mest vesentlige visittkortene fra musikkåret som gikk. Alt klaffer for ham.
(Espen Mineur Sætre, Morgenbladet 3.1.03)

Et talent av de sjeldne. Her, med sin debut på sjølvste ECM, viser akkordeonisten seg fram i sitt aller rettete element.

(...) Haltli er nemlig i besittelse av et teknisk mesterskap og dynamiske evner som gjør at man ofte blir sittende ytterst på stolkanter i pur spenning over hva som kommer videre. Mange lever kanskje i den villfarelse at samtidsmusikk er vanskelig tilgjengelig - "Looking On Darkness" er et av de beste eksemplene jeg har vært borti som forteller oss det motsatte. Dette er vakkert, ofte svært melodisk og uten unntak annerledes og spennende.

(...) Frode Haltli er godt i gang med ei karriere som garantert kommer til å ta han langt - innenfor alle de sjangre han ønsker å sjekke ut. De som lurer på hvorfor jeg kan si det så skråsikkert, bør gi "Looking On Darkness" en lytt eller ti.

(Tor Hammerø, Puls 29.11.02)

Få evner å blåse den fordomsfulle eimen av heimbrent så ettertrykkelig vekk fra trekkspillet som Frode Haltli. På sin ferske debut-solo-plate manifesterer han trekkspill, akkordion, som et fullverdig og meget uttrykksfullt kunstmusikk-soloinstrument.

terningkast: 6

(Ole Einar Andersen, Adresseavisa, 28.11.02)

Musisering i toppklasse!

(Ståle Wikshåland, Dagbladet 19.11.02)

Men dette er mer enn en instrumental manifestasjon. Frode Haltli har anrettet en musikalsk reise. Høydepunktet er Maja Solveig Kjelstrup Ratkjes "gagaku variations" for akkordion og strykekvartett. I denne er Vertavo strykekvartett gode medspillere. Verket som i tittel og stavemåte henspeler på en japansk variasjonsteknikk, er i lengde og intensitet et midtpunkt. Her utøves et mesterskap av format der det finnes elementer som minner om improvisasjon mens en stram struktur viser at intet er tilfeldig.(...)

Frode Haltli har med denne innspillingen vist en viktig side av sitt anliggende, en bevegelse inn i en musikalsk sfære med total hengivenhet og en kompromissløs uttrykksvilje. Det er verd å lytte til ham.
(Idar Karevold, Aftenposten 17.11.02)